

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju 15 złotych;
za granicą 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12 — 2 pp. Dyrekcja otwarta od 9 — 3 pp. Tel. działu red. 644-05. Tel. działu handlowego 644-50. Tel. prenumeraty i rachuby 644-42. Tel. eksp. 625-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty redakcyjnej po tekście 60 groszy. Cena za wiersz 1 m/m. szpalty ogłoszeniowej 55 gr.

Tabelaryczne i cyfrowe 90 gr. Ogłoszenia o zagubionych dokumentach 17 groszy za wyraz. Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 111. Uchwała Rady Ministrów z dnia 12 marca 1931 r. w sprawie statutu organizacyjnego Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

WYSZEDEŁ Z DRUKU Nr. 24 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 23 MARCA 1931 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

USTAWA:

Poz. 139 — z dnia 12 lutego 1931 r. o uzupełnieniu prowizorium budżetowego na czas od 1 stycznia do 31 marca 1927 r.

KONWENCJA:

Poz. 140 — dotycząca pomierzania statków żeglugi śródlądowej, podpisana w Paryżu 27 listopada 1925 r.

Poz. 141 — Oświadczenie rządowe z dnia 10 stycznia 1931 r. w sprawie złożenia przez Polskę i W. M. Gdańsk, Wielką Brytanię i Irlandję Północną, Holandję, Niemcy, Belgię i Bułgarię w Sekretarjacie Ligi Narodów dokumentów ratyfikacyjnych konwencji, dotyczącej pomierzania statków żeglugi śródlądowej, podpisanej w Paryżu 27 listopada 1925 r.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW:

Poz. 142 — z dnia 12 marca 1931 r. w sprawie podwyższenia minimalnych skladek w ubezpieczeniu górniczym, obowiązującym na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego oraz tarnopolskiego.

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 143 — Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 28 lutego 1931 r. w sprawie inwalidzkich komisji rewizyjno-lekarskich i inwalidzkich komisji odwoławczych.

Poz. 144 — Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7 marca 1931 r. w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom zakładów pracy: Towarzystwo Zakładów Przędzalni Bawełny, Tkalni i Bielarń „Zawiercie” Sp. Akc. w Zawierciu, Częstochowskie Zakłady Wyróbów Włókienniczych Sp. Akc. „Stradom” w Częstochowie, „Fortuna Nowa” — Fabryka Cukierków i Pomadek K. Audykiewiczowa we Lwowie.

Poz. 145 — Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7 marca 1931 r. w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom niektórych zakładów pracy w województwie śląskim.

Poz. 146 — Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 5 marca 1931 r. w sprawie cel wywozowych.

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

Poz. 147 — z dnia 21 listopada 1930 r. w sprawie ratyfikacji przez Włochy międzynarodowej konwencji, dotyczącej odszkodowań za nieszczęśliwe wypadki przy pracy na roli, przyjętej jako projekt dnia 12 listopada 1921 r. w Genewie na ogólnej konferencji międzynarodowej organizacji pracy Ligi Narodów.

Poz. 148 — z dnia 31 grudnia 1930 r. w sprawie ratyfikacji przez Rumunję międzynarodowej konwencji o prawie zrzeszania się i koalicji pracowników rolnych, przyjętej jako projekt dnia 12 listopada 1921 r. w Genewie na ogólnej konferencji międzynarodowej organizacji pracy Ligi Narodów.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—:0:—

Zarządzenia Władz Naczelnych

—:0:—

111.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 12 marca 1931 r.

w sprawie statutu organizacyjnego Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 1.

Zatwierdza się dołączony do niniejszej uchwały statut organizacyjny Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 2.

Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

§ 3.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą statut organizacyjny Ministerstwa Przemysłu i Handlu, ogłoszony w „Monitorze Polskim” z 1926 r. Nr. 256, poz. 717.

Prezes Rady Ministrów:

(—) W. Stawek.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) A. Prystor.

STATUT ORGANIZACYJNY MINISTERSTWA PRZEMYSŁU I HANDLU.

§ 1.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu dzieli się na 5 departamentów: I. Organizacyjny, II. Górniczo-Hutniczy, III. Przemysłowy, IV. Handlowy, V. Morski, oraz na niewchodzące w skład departamentów: Biuro Personalne, Biuro Inspekcji Przedsiębiorstw Państwowych i Samodzielny Wydział Wojskowy.

Nadto Ministrowi Przemysłu i Handlu podlegają: Główny Urząd Miar (dekret o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. — Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 72, poz. 661), Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. — Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384), Państwowy Instytut Geologiczny (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 czerwca 1927 r. — Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 574), Państwowy Instytut Eksportowy (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1927 r. — Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 739) oraz Instytut Badania Konjunktur Gospodarczych i Cen (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lutego 1928 r. — Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 144).

§ 2.

Biuro personalne załatwia sprawy osobowe urzędników i niższych funkcjonariuszów Ministerstwa i podległych mu władz, urzędów i instytucji, sprawy emerytalne, sprawy związane z zaopatrzeniem, opartem na szczególnych tytułach prawnych, sprawy związane z ubezpieczeniami społecznymi, sprawy odznaczeń, sprawy, wynikające z naruszenia obowiązków służbowych, sprawy rekursów, oraz zastępstwa przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym w sprawach osobowych, sprawy ewidencji i statystyki personalnej urzędników i niższych funkcjonariuszów władz, urzędów i instytucji podległych Ministerstwu, utrzymywanie wykazu imiennego urzędników i niższych funkcjonariuszów Ministerstwa, sprawy wojskowe funkcjonariuszów Ministerstwa i podległych władz, urzędów i instytucji, współpraca w ustalaniu zasad organizacji, układaniu etatów i szkoleniu personelu urzędniczego, opracowywanie projektów ustaw i rozporządzeń w sprawach osobowych, oraz stawianie wniosków w sprawie przystosowania budżetu do zamierzeń personalnych i organizacyjnych.

§ 3.

Departament organizacyjny podlega Podsekretarzowi Stanu. Departament składa się z 3 wydziałów: Prezydjalnego, Administracyjno-Prawnego i Budżetowo - Rachunkowego.

Wydział Prezydjalny załatwia sprawy ogólne i organizacyjne; sprawy etatów osobowych Ministerstwa i urzędów podległych, sprawy prasowe, sprawy wynikające ze stosunku Ministra do Prezydenta Rzeczypospolitej, ciał ustawodawczych, Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów, poszczególnych Ministrów oraz Kierowników urzędów centralnych podległych Ministrom, o ile sprawy te nie należą do zakresu działania poszczególnych wydziałów Ministerstwa, lub urzędów podległych Ministrowi. Załatwia sprawy izb przemysłowo - handlowych, w szczególności sprawy nominacji; prowadzi ewidencję posiedzeń Sejmu i Senatu oraz Komisji Sejmowych i Senackich; ewidencję projektów ustaw i wniosków na Radę Ministrów; ewidencję konferencji międzyministerjalnych, interpelacji poselskich i senatorskich. W skład wydziału wchodzi: sekretarz osobisty Ministra, Biblioteka, Archiwum, Biuro Informacyjno - Podawcze, Sala Maszyn i Centrala Telefoniczna.

Wydział Administracyjno - Prawny załatwia sprawy ogólnej inicjatywy ustawodawczej; opiniuje projekty ustaw, rozporządzeń i zarządzeń, opracowane przez departamenty i urzędy podległe, oraz uzgadnia redakcję tych projektów; opiniuje projekty ustaw i rozporządzeń innych Ministerstw; opiniuje ze stanowiska prawnego wnioski na Komitet Ekonomiczny Ministrów; załatwia sprawy, wynikające ze stosunku do Najwyższej Izby Kontroli, Prokuratury Generalnej oraz Najwyższego Trybunału Administracyjnego, o ile nie należą one do kompetencji Biura Personalnego; sprawy likwidacji umów kompensacyjnych; sprawy spółek akcyjnych i komandytowo-akcyjnych; sprawy ewidencji ruchu kapitałów w spółkach akcyjnych; ustala wnioski fachowych wydziałów w sprawach ulg dla przedsiębiorstw przemysłowych, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 329); załatwia sprawy paszportowe, międzydepartamentalne, oraz wszelkie inne, nieobjęte działaniem innych wydziałów Ministerstwa i urzędów podległych.

Wydział Budżetowo - Rachunkowy załatwia sprawy, związane z układaniem rocznych i miesięcznych preliminarzy budżetowych działu Ministerstwa Przemysłu i Handlu, oraz z zestawieniem rocznych zamknięć rachunkowych; sprawy związane z ewidencją wykonania budżetu; sprawy rachunkowe i kasowe; sprawy gospodarcze; sprawuje nadzór nad wykonaniem budżetu Ministerstwa Przemysłu i Handlu; zbiera materiały i udziela opinii w sprawach, dotyczących kontroli zamknięć rachunkowych i wykonania budżetu; współdziała w opracowaniu przepisów w sprawach finansowych.

§ 4.

Departament Górniczo - Hutniczy składa się z 4 wydziałów: Administracji Górniczej; Górnicztwa Węglowego; Hutnictwa, Rud i Salin; Nafty.

Wydział Administracji Górniczej załatwia sprawy ustawodawstwa górniczego, uprawnień górniczych, opiniodawstwa prawnego z zakresu górnictwa, oraz rekursów; sprawy miernictwa górniczego, organizacji i inspekcji władz górniczych I i II instancji; ogólne sprawy państwowych przedsiębiorstw i majątków górniczych oraz urzędów zlikwidowanych; sprawy związane z przygotowaniem dat statystycznych z górnictwa i hutnictwa; współdziała w sprawach szkolnictwa górniczego i hutniczego; współdziała w sprawach pracy w górnictwie i hutnictwie, oraz załatwia sprawy nie wchodzące w zakres działania innych wydziałów departamentu.

Wydział Górnictwa Węglowego załatwia sprawy polityki węglowej, wewnętrznej i eksportowej (badanie konjunktur i rynków zagranicznych, propaganda eksportu węgla, udział przy zawieraniu traktatów węglowych i taryfowych); sprawy zagadnień węglowych międzynarodowych; sprawy rozwoju górnictwa węglowego

i koksownictwa przy kopalniach węgla; sprawy bezpieczeństwa robót górniczych w kopalniach węgla; sprawy materiałów wybuchowych w górnictwie; sprawy państwowych przedsiębiorstw węglowych.

Wydział Hutnictwa, Rud i Selin załatwia sprawy polityki oraz zagadnień wewnętrznych i międzynarodowych hutniczych, rudnych i solinarnych; sprawy rozwoju przemysłu hutniczego, rudnego i solnego; sprawy bezpieczeństwa robót w kopalniach rudy i soli w kamieniołomach i w salinach; sprawy rządowych zamówień i zakupów wytworów hutniczych w kraju i zagranicą; sprawy państwowych kopalni rud, hut i salin.

Wydział Nafty załatwia sprawy polityki naftowej oraz zagadnień naftowych międzynarodowych; sprawy rozwoju wiertnictwa naftowego, kopalnictwa gazów ziemnych i wosku ziemnego; sprawy rafinerijnego przemysłu naftowego; sprawy bezpieczeństwa robót w kopalniach ropy, gazów ziemnych i wosku ziemnego; sprawy państwowych przedsiębiorstw i terenów naftowych; sprawy statystyki przemysłu naftowego.

§ 5.

Departament Przemysłowy składa się z 4 wydziałów: Polityki Przemysłowej; Administracji Przemysłowej; Przemysłu; Rzemiosł i Przemysłu Ludowego.

Wydział Polityki Przemysłowej załatwia sprawy ogólnej polityki przemysłowej; sprawy dotyczące taryfy celnej, przywózowej i wywózowej, ustawodawstwa celnego, ulg celnych, obrotu uszlachetniającego i reparacyjnego oraz zwrotu ceł; współdziała w opracowaniu traktatów handlowych taryfowych; bada zmiany, zachodzące w ustawodawstwach celnych i taryfach celnych zagranicznych; współdziała w sprawach podatków obciążających przemysł, w sprawach pracy w przemyśle, tudzież ubezpieczeń socjalnych; załatwia sprawy budżetowe izb przemysłowo-handlowych, oraz opiniuje sprawy statutów tych izb.

Wydział Administracji Przemysłowej załatwia sprawy ustawodawstwa przemysłowego, nadzoru nad wykonywaniem ustaw przemysłowych; wszelkich w rozumieniu prawa przemysłowego uprawnień przemysłowych oraz odwołań, rekursów; sprawy organizacji i inspekcji wojewódzkich wydziałów przemysłowych; opracowuje przepisy w zakresie dozoru kotłów, naczyń pod ciśnieniem oraz innych urządzeń, wymagających dozoru administracyjno-technicznego; kontroluje działalność stowarzyszeń dozoru kotłów.

Wydział Przemysłu załatwia sprawy badania produkcji oraz warunków rozwoju przemysłu wielkiego w Polsce i na terenie międzynarodowym, opiniuje w sprawach ustawodawstwa i urządzeń władz naczelnych w dziedzinie przemysłu wielkiego; opiniuje w sprawach zakupów i zamówień rządowych na wyroby przemysłowe w kraju i zagranicą; opracowuje wnioski, dotyczące ulg dla przedsiębiorstw przemysłowych; załatwia sprawy państwowych przedsiębiorstw przemysłowych; sprawy związane z przygotowaniem danych statystycznych z przemysłu wielkiego; sprawy naukowej organizacji, sprawy normalizacji i Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

Wydział Rzemiosł i Przemysłu Ludowego załatwia sprawy polityki i rozwoju rzemiosł oraz przemysłu ludowego i artystycznego; sprawy ustawodawstwa rzemieślniczego i rekursów; sprawy kredytu oraz pomocy technicznej i organizacyjnej dla rzemiosła i przemysłu ludowego; sprawy izb i organizacji rzemieślniczych; wykonywa nadzór nad działalnością instruktorów korporacji przemysłowych; współdziała w sprawach szkolnictwa rzemieślniczego; załatwia sprawy związane z przygotowaniem danych statystycznych, dotyczących rzemiosła; sprawy probiercze i urzędów probierczych.

§ 6.

Departament Handlowy składa się z 3 wydziałów: Polityki Handlowej i Traktatów, Handlu Wewnętrznego i Handlu Zagranicznego.

Wydział Polityki Handlowej i Traktatów załatwia sprawy ogólnej polityki handlowej wewnętrznej i zewnętrznej oraz ustala wytyczne w tym zakresie; załatwia sprawy stosunków gospodarczych z poszczególnymi krajami; współdziała przy opracowywaniu umów gospodarczych z zagranicą; załatwia sprawy studjów w zakresie ekspansji handlowej; sprawy polskiej zagranicznej służby gospodarczej; sprawy ekonomiczne, związane z działalnością Ligi Narodów oraz sprawy trustów, syndykatów i innych międzynarodowych porozumień gospodarczych; sprawy bilansu handlowego z poszczególnymi krajami; sprawy ogólnej polityki komunikacyjnej i przewozowo-taryfowej wewnętrznej i zewnętrznej; sprawy tranzytu oraz wszelkiej komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej; sprawy umów dotyczących obrotu granicznego; współdziała w opracowaniu umów komunikacyjnych.

Wydział Handlu Wewnętrznego załatwia sprawy ustawodawstwa handlowego; sprawy badania organizacji handlu w Polsce i warunków jego rozwoju; sprawy obrotu towarowego wewnętrznego; sprawy targów i wystaw gospodar-

czych w Polsce, giełd towarowych, domów skladowych, elewatorów; sprawy chłodnictwa i Komitetu Chłodniczego; sprawy związane ze zwalczaniem nieuczciwej konkurencji; sprawy organizacji zawodowych kupieckich; sprawy uczniów handlowych; sprawy przemysłu hotelowego; sprawy stosunków gospodarczych polsko-gdańskich i polskiej służby gospodarczej na obszarze W. M. Gdańska; współdziała w sprawach podatków, obciążających przemysł, w sprawach kredytu dla handlu, wykonywania prawa przemysłowego w zakresie handlu, składów wolno-cłowych, izb przemysłowo-handlowych, szkolnictwa handlowego, paszportowych, opiniuje w sprawach ustawodawstwa i zarządzeń innych władz naczelnych w dziedzinie handlu (pracy w handlu, lichwy towarowej i t. p.).

Wydział Handlu Zagranicznego załatwia sprawy obrotu towarowego z zagranicą ogólnie i w odniesieniu do poszczególnych towarów (w szczególności reglamentacji handlu zagranicznego, standaryzacji towarów, popierania eksportu, kredytów eksportowych, kierunku i dróg handlu zagranicznego, w tem spraw handlu morskiego), oraz sprawy ustawodawstwa w zakresie tych zagadnień; załatwia sprawy międzyministerjalnej Komisji Popierania Eksportu i prowadzi jej sekretariat; bada działalność organizacji ekspansji handlowej, współdziała z Państwowym Instytutem Eksportowym; załatwia sprawy izb handlowych polsko-obcych w kraju i zagranicą; sprawy targów i wystaw gospodarczych zagranicznych; sprawy świadectw pochodzenia towarów; współdziała w załatwianiu wszelkich innych świadectw i formalności związanych z handlem zagranicznym oraz w układaniu przepisów w tym zakresie; opracowuje materiał statystyczny, dotyczący polskiego bilansu handlowego, opiniuje w sprawach zakupów rządowych zagranicą.

§ 7.

Departament Morski składa się z 3 wydziałów: Żeglugowego, Portowego i Rybackiego.

Wydział Żeglugowy załatwia sprawy polityki morskiej; sprawy organizacji polskiej floty handlowej; sprawy subwencji dla przedsiębiorstw żeglugowych i budowy statków; sprawy koncesyj na żeglugę morską; sprawy organizacji przewozu morskiego dla potrzeb państwa; sprawy rejestracji statków i hipoteki; sprawy budowy, pomiaru i inspekcji technicznej statków i ich mechanizmów, sprawy awaryjne; sprawy szkolnictwa nawigacyjno-morskiego; sprawy rejestracji marynarzy handlowych i nadzór nad ich stosunkami służbowymi; sprawy związane z przygotowaniem danych statystycznych w zakresie żeglugi morskiej; współdziała w sprawach morskich umów międzynarodowych, w sprawach emigracji, imigracji oraz organizacji ubezpieczeń morskich.

Wydział Portowy załatwia sprawy polityki portowej i ustawodawstwa morskiego; sprawy służby pilotowej, ratowniczej, morsko-sanitarnej i policyjnej; sprawy urzędzenia i utrzymania sygnałów brzegowych i latarni morskich; sprawy kabli morskich; sprawy budowy, zarządu i eksploatacji portów morskich handlowych i ich urządzeń oraz budowli nadbrzeżnych; sprawy dotyczące stoczni okrętowych; sprawy techniczne portu gdańskiego; współdziała w sprawach pomiaru statków oraz w sprawach rozbitków morskich.

Wydział Rybacki załatwia sprawy organizacji i rozwoju rybołówstwa na wodach przybrzeżnych i na pełnym morzu; sprawuje nadzór nad tem rybołówstwem, załatwia sprawy handlu i przerobu ryb; sprawy ustawodawstwa w zakresie rybołówstwa morskiego; sprawy zaopatrywania rybaków w narzędzia, materiały zawodowe; sprawy dokształcania zawodowego rybaków; sprawy ubezpieczenia statków rybackich; sprawy statystyki połowów, rejestracji rybaków i statków rybackich, sprawy kredytów i subwencji na cele rozwoju rybołówstwa morskiego; sprawy zbioru morskich i bursztynu. Opiniuje i współdziała w sprawach budowy portów rybackich, zabudowy wybrzeży, osadnictwa rybaków, cen na ryby i produkty rybne, narzędzia i materiały rybackie, taryf kolejowych na przewóz ryb i produktów rybnych, podatków od rybołówstwa, przemysłu i handlu rybnego, ubezpieczeń rybaków, w sprawach ustaw i rozporządzeń, mających związek z rybołówstwem morskiem, oraz umów międzynarodowych, dotyczących rybołówstwa.

§ 8.

Biuro Inspekcji Przedsiębiorstw Państwowych, podległych Ministrowi Przemysłu i Handlu, referuje wszelkie sprawy, dotyczące organizacji tych przedsiębiorstw, a w szczególności sprawy, związane z organizacją rad administracyjnych, komisji rewizyjnych i dyrekcji; załatwia sprawy, związane z czynnościami Najwyższej Izby Kontroli; przeprowadza z polecenia Ministra nadzwyczajne inspekcje przedsiębiorstw; załatwia sprawy przedstawianych Ministrowi sprawozdań władz przedsiębiorstw i referuje bilanse przedsiębiorstw; uzgadnia wnioski budżetowe, dotyczące przedsiębiorstw oraz opracowuje roczne spr-

wozdzania porównawcze z działalnością przedsiębiorstw, załączane do budżetu

Biuro Inspekcji Przedsiębiorstw Państwowych jest na prawach departamentu.

§ 9.

Samodzielny Wydział Wojskowy załatwia sprawy przygotowania przemysłu i handlu do potrzeb obrony Państwa, prowadzi badania warunków samowystarczalności przemysłu krajowego i współdziała w tych sprawach z władzami centralnymi, opracowuje projekty przepisów, dotyczących ewidencji zakładów i organizacji przemysłu, opiniuje sprawy ulg dla przemysłu współdziała z innymi władzami w zakresie statystyki produkcji, cła, reglamentacji i rekwizycji.

Samodzielny Wydział Wojskowy dzieli się na oddziały:

- 1) Ogólny,
- 2) Techniczny,
- 3) Organizacji Gospodarczej.

Samodzielny Wydział Wojskowy jest na prawach departamentu.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Prezydium Rady Ministrów.

W poniedziałek d. 23 b. m. odbyło się pod przewodnictwem P. Prezesa Rady Ministrów W. Sławka posiedzenie Komitetu Ekonomicznego Ministrów. Przedmiotem obrad były wnioski Ministra Robót Publicznych: w sprawie popierania budownictwa mieszkaniowego, w sprawie wytycznych polityki elektryfikacji kraju, oraz w sprawie skoordynowania polityki turystycznej.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

W dniu 9-ym b. m. odbyła się w Państwowej Szkole Hygieny uroczystość zamknięcia V-go kursu dokształcania sanitarnego dla inżynierów.

Uroczystości przewodniczył Dyrektor Szkoły, Dr. W. Chodźko, b. Minister Zdrowia Publicznego.

Imieniem Departamentu Służby Zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zęgnął słuchaczy kursu Inż. Z. Rudolf, który jako kierownik kursu zilustrował rozwój kursów dla inżynierów od połowy 1926 r. i wskazał na korzyści, jakie te kursy niewątpliwie Państwu przynoszą.

Imieniem Szefostwa Sanitarnego Ministerstwa Spraw Wojskowych przemawiał Pułk. Dr. J. Babecki, podkreślając zadania inżyniera sanitarnego na polu higieny wojskowej.

Po przemówieniu jednego ze słuchaczy, który w serdecznych słowach dziękował Dyrekcji Szkoły oraz wykładowcom za poniesione prace, zabrał głos przewodniczący, Dr. Chodźko, i nawiązując do początków rozwoju higieny, wskazał na doniosłą rolę inżyniera w dziele podniesienia zdrowotności Państwa.

Uroczystość zakończyła się rozdaniem świadectw. Kurs ukończyło 19 inżynierów, w tem 9 państwowych, 4 samorządowych i 6 prywatnych.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.

Na 25-em posiedzeniu Sejmu P. Kierownik Ministerstwa Skarbu Matuszewski wygłosił następujące przemówienie:

„Wysoka Izbo! W chwili, gdy Panowie przez ostatnie głosowanie Izby, dopełniwszy swego obowiązku, dają Państwu budżet—chcę wspólnie z panami jednym ogólnym spojrzeniem ogarnąć dokonaną pracę w najbardziej syntetycznym skrócie oświetlić ją i ocenić. Pragnąłbym uczynić więcej jeszcze—a mianowicie pragnąłbym umieć wskazać to miejsce, jakie w ogólnym łańcuchu planów, praw i dokonani zajmuje ustawa budżetowa. Nie należy bowiem ulegać złudzeniu, jakoby budżet stanowił całość oderwaną od innych ogniw tego nierozzerwalnego łańcucha, który tworzą ustawy tu uchwalane i zarządzenia na ich podstawie wydawane i wypełniane przez Rząd. Przeciwnie, może właśnie w budżecie wyraźniej, niż w innych wypadkach, namacalnie nieomal daje się odczuć wzajemna współzależność wszystkich dziedzin naszej rzeczywistości i naszego prawodawstwa — i mnogość węzłów, które je łączą. W najbardziej skróconej ocenie budżetu nie można więc poniechać oświetlenia rzeczywistości prawnej, której budżet jest odbiciem — ani zaniedbać wysnucia wskazań dla przyszłej pracy nad zmianą tego, czego zmiana leży w naszej mocy.